

Abstrakt

Diplomová práce se primárně zabývá kolizí práva na ochranu osobnosti s jiným ústavně zaručeným základním právem – svobodou projevu. Tato práva, jež si mnohdy konkurují, jsou práva rovnocenná, jedno není nadřazeno druhému, a tak v každém konkrétním sporu je jejich vážení s ohledem na okolnosti případu úkolem soudce. Diplomová práce tento konflikt především pomocí judikatury podrobuje bližšímu zkoumání a analyzuje jej.

Kapitola první se zaměřuje na obecné otázky osobnostních práv, v níž se pojmu lidské osobnosti, historickému vývoji úpravy osobnostních práv na území České republiky a jejich zakotvení v současném právním řádu s důrazem na rekonstrukci občanského práva, ke které došlo s přijetím zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, kdy důležitým cílem diplomové je také posoudit přínos a vliv změn, které nová úprava přinesla.

Druhá kapitola se věnuje problematice neoprávněného zásahu do všeobecného osobnostního práva, jenž představuje soukromoprávní delikt. Zároveň se zabývá těmi okolnostmi, které neoprávněnost zásahu vyloučí, a pojednává o právu kritiky a postavení osob ve veřejném zájmu, což jsou specifické oblasti státního práva na ochranu osobnosti a svobody projevu.

Třetí kapitola se zaměřuje na jednotlivá práva, ke kterým došlo zásahem do nich, a to zejména v souvislosti s mediálními inováci, s důrazem na ta z nich, kterým se podrobněji věnuje i OZ, tedy právu na podobu a soukromí. Podrobněji se věnuje i tzv. zákonným licencím, které jsou rovněž v pododdílu šPodoba a soukromí v OZ obsaženy.

Výklad o právu kritiky a postavení osob ve veřejném zájmu je pak doplněn v závěrečné kapitole pomocí dvou vybraných zásadních nálezů Ústavního soudu. Tím přechází úvod ke svobodě projevu, její nezbytnosti pro fungování demokratické společnosti a pozornost je věnována i algoritmu, jež soudy používají při vážení práva na ochranu osobnosti a svobody projevu při jejich vzájemné kolizi.